

§ 4.

Nærværende Lov, ved hvilken der ikke sker nogen Forandring i de i Fdg. af 26de Juni 1844 § 5 Nr. 3, jfr. Reglement for Jordemodervæsenet af 21de November 1810 § 21, indeholdte Bestemmelser, gjælder ikke for Frederiksberg, Frederiksværk, Marstal, Løgstor, Nørresundby og Silkeborg Kommuner, ei heller for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag er overensstemmende med det i Rigsdagssamlingen 1884—85 fremsatte, jvfr. Rigsdagstidende, Tillæg A. Sp. 1429—34; Forslaget var ledsaget af følgende Bemærkninger, til hvilke man fremdeles kan henholde sig:

Det er en Kjendsgjerning, at Landboere, der ikke selv have Heste eller Vogn, jævnlig have stor Bønselighed ved, naar enten de selv eller nogen af deres Husstand blive syge, at forskaffe sig Befordring efter Læge eller Jordemoder; de ere i saa Henseende som oftest henviste til Naboers Velvillie, og mangen Gang, navnlig i Høsten og paa andre for Landmanden travle Tider, vil den fornødne Befordring ikke være at erholde til Leie, selv om der tilbydes rigelig Betaling. Det er for at afhjælpe denne Trang, at man har affattet nærværende Lovforslag, hvorved der tilsigtes at aabne Udgang for den omhandlede Del af Landbefolkningen til ved Henvendelse til Sogneraadet at erholde Befordring i Sygdomstilfælde, dog kun mod derfor at erlægge en passende Betaling til Sognekommunens Kasse; Lovforslagets Bestemmelser vilse vel fornemmelig komme de mindre Bemidlede til gode, men finde dog Anvendelse paa enhver paa Landet Boende, uden Hensyn til Stand og Stilling, naar han kun ikke selv holder Heste og Vogn.

Med Hensyn til Forslagets Enkeltheder bemærkes Følgende:

Til § 1.

Den Betingelse for Udgang til at nyde godt af Lovforslagets Bestemmelser, at Vedkommende ikke selv holder Heste og Vogn, maa forstås paa samme Maade som Bestemmelsen i Forordning af 26de Juni 1844 § 5 Nr. 3 in fine, saa at Enhver falder ind derunder, der ikke har mindst to Heste og Vogn (jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse Nr. 98 af 19de April 1877 i Ministerialtidenden).

Da den Byrde, Lovforslaget vil paalægge Kommunen, ikke bør være større, end

Nødvendigheden kræver, vil det ikke kunne overlades den til Sygehjælp Trængende vilkaarligt at bestemme, hvor eller hos hvem Hjælpen skal søges, og Udgangen til ved Kommunens Foranstaltning at erholde Befordring afgiven, hvad enten der er Spørgsmaal om at afhente Læge eller Jordemoder til den Syge, eller om at henbringe den Syge til disse, er derfor begrændset til de Tilfælde, hvor enten den af Fattigvæsenet antagne Læge eller Jordemoder, der ville være at finde indenfor rimelige Afstande, eller en anden indenfor 1 Miles Afstand fra den Syges Opholdssted boende Læge eller Jordemoder ønskes benyttet; hvor der er Spørgsmaal om den Syges Henbringelse til et Sygehus, kan, i Analogi med, hvad der nu gjælder om Sognereiser i Fattigvæsenets Amtliggender, Befordring kun forlanges afgiven, naar det paagjældende Sygehus er beliggende indenfor Lægedistriktets Grændser (jvfr. Indenrigsministeriets Skrivelse Nr. 36 af 31te Januar 1884 i Ministerialtidenden).

Til § 2.

Hvad den Betaling angaar, der for Befordringens Afgivelse skal erlægges til Kommunens Kasse, er det anset rettest, at den efter Forslag af Sogneraadet fastsættes af Amtsraadet for et bestemt Tidsrum ad Gangen, samt at den i Regelen bestemmes til et vist Beløb pr. Mil.

Om det end kan antages at følge af Lov om Udpantning m. v. af 29de Marts 1873 § 1 Nr. 3, at den saaledes af Amtsraadet fastsatte Betaling vil kunne indbrives ved Udpantning, er en udtrykkelig Udtalelse herom i Loven dog anset hensigtsmæssig.

Til § 3.

Med Udredelsen af de ommeldte Fjorsler vil der være at forholde efter de gjældende Regler om Sognereiser, og det vil saaledes staa Sogneraadet frit for under Sagttagelse af de i Lov af 6te Juli 1867 § 17 givne